

Englands samlede Indførsel af Smør er steget fra 347 Mill. kg i 1930 til 422 Mill. kg i 1932; men medens Indførslen fra Danmark kun er steget fra 116 Mill. kg i 1930 til 134 Mill. kg i Aaret April 1932—33, saa er Indførslen fra New Zealand og Australien tilsammen steget fra 126 Mill. kg i 1930 til 212 Mill. kg i Aaret April 1932—33. Udtrykt i Procent er i de sidste 2 Aar Indførslen fra Danmark steget 15 pCt., fra New Zealand 48 pCt. og fra Australien 100 pCt. Der er heller næppe nogen Tvivl om, at denne kolossale Stigning i Tilførslerne fra New Zealand og Australien er Hovedaarsagen til det engelske Smørmarkeds Sammenbrud, og de fremtidige Prisforhold vil i allerhøjeste Grad være betinget af, om de senere Aars Udvikling af de nævnte Dominions' Smørproduktion og -eksport til England skal fortsættes, eller om der vil blive truffet Foranstaltninger til en Begrænsning af Tilførslerne til det engelske Marked.

Efter Afslutningen af den dansk-engelske Handelsoverenskomst maatte man være berettiget til at vente gennemført en saadan Indførselsregulering, hvorved Priserne efter al Sandsynlighed vilde blive hævet til et for dansk Mejeribrug nogenlunde tilfredsstillende Niveau, og Fællesorganisationen mente derfor paa det daværende Tidspunkt særlig at maatte rette sin Opmærksomhed imod Muligheden for at faa gennemført en Ordning, som kunde sikre Afsætningen af det Overskudskvantum Smør, der vilde fremkomme her i Landet i Tilfælde af en Kontingentering i England, og som det tidligere er paapeget overfor det høje Ministerium, saa man ingen anden Udvej hertil end at foretage en tilsvarende Begrænsning af Margarineproduktionen her i Landet.

Imidlertid synes Udsigterne til Gennemførelsen af en effektiv Indførselsbegrænsning i England efterhaanden at være meget usikre, og det er derfor, hvis man vil undgaa en Katastrofe for det danske Mejeribrug, tvingende nødvendigt, at der ved indenlandske Foranstaltninger tilvejebringes bedre Rentabilitetsmuligheder for Mælke- og Smørproduktionen.

Det turde i og for sig være unødvendigt her at gøre nærmere Rede for, hvilke nationale og samfundsøkonomiske Interesser, der knytter sig til Opretholdelsen af Mejeribrug her i Landet. Mejeriproduktionen har i en meget lang Periode været Landbrugets, ja hele Landets vigtigste Erhvervsgren og er udviklet til en saa høj kvalitetsmæssig Standard, at Danmark Verden over har Ry som det førende Mejeriland. Eksporten af Smør har været og er en af Landets Hovedindtægtskilder, og saavel direkte som indirekte giver Mejeriproduktionen og Eksporten af Mejeriprodukter Beskæftigelse til et meget stort Antal Personer. Det skulde derfor synes rimeligt og samfundsøkonomisk klogt, at der fra det offentliges Side sættes ind for at hjælpe Mejeribrugserhvervet over en kritisk Periode for derved at bevare og sikre de til dette Erhverv knyttede Værdier og Fremtidsmuligheder for det danske Samfund.

Som foran berørt har den svigtende Økonomi allerede medført en ikke uvæsentlig Nedgang i Mælke- og Smørproduktionen, og det er givet, at denne Nedgang vil blive fortsat i stærkere og stærkere Tempo, jo længere denne Produktion skal fortsættes med Tab for Producenterne. Eventuelle Bestræbelser fra det offentliges Side maa derfor tage Sigte paa at genskabe Rentabiliteten af Mælkeproduktionen, saaledes at denne kan opretholdes i det Omfang, som Hensynet til Samfundsinteresserne betinger.

Fællesorganisationen har da ogsaa Opfattelsen af, at der i vide Kredse af Befolkningen saavel som hos de ansvarlige Myndigheder er Forstaaelse for dette alvorlige Problem og Vilje til at medvirke ved denne Opgaves Løsning. Spørgsmaalet har i den senere Tid af Offentligheden været gjort til Genstand for indgaaende Drøftelser og Overvejelser, og der har været fremsat mange forskellige Tanker og Forslag om, i hvilken Retning eventuelle Foranstaltninger skulde gaa. Fællesorganisationen ønsker for sit